Ч. 209. Второк 18 вересня (1 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Реорґанізация державних зелїзниць. — Чеські компроміси. — Війна в середній Америцї. — Відїзд нїмецких вояків з Відня. — З полудневої Африки.)

З Відня доносять, що від довшого часу вже вели ся там наради в міністерстві зелїзниць шефів секций і директорів в справі реорґанізациї зелїзниць державних, а результатом тих конференций мав би бути ось-такий проєкт реорґанізациї: Міністерство зелїзниць позістане. Значна часть єго аґенд перейде на краєві дирекциї зелїзниць, яких буде три, а то: одна у Львові для Галичини і Буковини, друга в Празї для Чехії, Морави і Шлезка, а третя у Відни для прочих краів коронних. На чоло тих краєвих дирекций будуть іменовані віцепрезиденти в ранзї радників двора або секцийних шефів. Істнуючі дирекциї будуть знесені, а на їх місце будуть введені заряди руху, котрі будуть підчинені безпосередно краєвим дирекциям зелїзниць. В Галичинї мали би бути установлені такі заряди руху у Львові, Кракові, Станиславові, Перемишли, а на Буковинї в Черновцях. — Так представляє ся в загальних чертах проєкт реорґанізациї. Який круг дїяльности припаде зарядам руху а який краєвим дирекциям, того на разі ще не знати, бо. по перше, справа находить ся ще в стадиї нарад, а по друге — держить ся в тайнї. Заключати все-ж можна, що круг тої дїяльности буде далеко ширший, нїж дотеперішних дирекций. — Причиною змін в дотеперішній системі є обставина, що в недалекій будучности по вибудованю проєктованих шляхів аґенди міністерства зелїзниць по двоять ся, тож уже тепер випадає побільшити персонал адмінїстративний і деякі аґенди міністерства для улекшеня передати дирекциям.

Чеські компроміси зискали похвалу монарха. Підчас принятя депутациї міста Праги, зложеної з бурмістра др. Срба, віцебурмістра Фріча і кількох ческих послів, цїсар висказав свою радість з заключеного компромісу між Старо- і Молодочехами, та бажав їм, щоби сей компроміс зазначив ся в успішній працї для краю і в парляментї. — В послїдних днях, як доносить N. W. Tagblatt, приняв цїсар також представителїв скомпромісованої більшої посїлости Чехії, і висказав супротив них свою радість з сего компромісу.

Посередництво Сполучених Держав північної Америки в війнї Венецуелї з Колюмбією стає ся з кождим днем імовірнїйше і конечне, бо конфлїкт обох републик, хоть і має характер більше релїґійний нїж полїтичний, стає ся чим раз грізнїйшим. Треба бо знати, що в Колюмбії панує клєрикальний елемент, а на чолї Венецуелї стоять атеісти. Вна слїдок того й спорячі партиї ґрупують ся не після своєї територияльної приналежности, але після своїх релїґійних переконань; лїберальні Колюмбійцї перейшли на сторону Венецуелї, а клєрикальні Венецуельцї пійшли на услуги Колюмбії. На разї щастє сприяє Колюмбійцям, котрим удало ся запяти у своїх суперників місто Ріо Гаха; однак се не є ще кінцем війни, тим більше, що війска венецуельскі лучше уоружені нїж колюмбійскі. А коли би мало прийти до посередництва між посвареними републиками, то річ ясна, що Сполучені Держави не дадуть ся нїкому випередити.

Баталїон нїмецкого всхідно-азийского полку відїхав вчера рано з двірця північної зелїзницї до Берлина. З касарнї вийшов баталїон з хоругвою і з полковою прускою музикою улицями міста, на котрих було уставлене войско, до зелїзничого двірця. На чолї їхав комендант корпусу ґен. Іккскіль разом з своїм штабом. Перед зелїзним двірцем передефілював баталїон серед звуків австрийского гимну перед командантом корпусу. На зелїзничім перонї були між иншими управитель нїмецкої амбасади бар. Ромберґ і нїмецкий войсковий аташе ґр. Більов. Коли вояки повсїдали до вагонів, попращали ся нїмецкі офіцири з офіцирами австрийскими. Ґен. Іккскіль попращав кождого офіцира поданєм руки. Заки рушив поїзд, комендант баталїону, майор Ферстер зложив ще раз ґен. Іккскілеви подяку за сердечну гостину.

З полудневої Африки доносить Pallmall Gazette, що Кіченер просив о димісию, бо єсть надто звязаний одержаними з Льондона приказами а правительво не хоче згодити ся на предкладані ним средства для остаточного покінченя війни. Кіченер домагає ся острійших кар для збунтованих Африкандерів і присланя більшої скількости войск.

---

2)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юнош.)

(Дальше.)

Памятники заслужених людий на кладовищи, зроблені з деревляних стовпців, спорохнїли, або й до крихти погнили, і нїчого з них не можна довідати ся; старинних будівель в Чорнім болотї нема, бо місто що кільканайцять лїт правильно горить.

Була перед лїтами стара біжниця деревляна, але й тої вже нинї нема, бо міска старшина гадала о мурах і деревляних будинках, немов би догоджуючи тим забаганкам, не робила нїякої опозициї, і дала ся пожерти полуміни.

З причини марної лоєвої сьвічки, незагашеної в своїм часї, здвиг ся хороший мурований будинок, мальований на жовто.

Учені роздумували над початком міста, але не могли вийти з зачарованого круга здогадів, бо поважних фактів і основних доказів не мали, а то їх найбільше бентежило, що нові доми, ставлені ледве перед кільканайцятьми лїтами, чим раз більше западали в землю.

Деякі ховали ся в неї з підлогами, инші малими віконцями майже дотикали землї, а старші люди памятали, що за їх молодих лїт горбок, на котрім стоїть місто, був значно менше високий як тепер.

Та обставина давала богато до думаня. Коли горбок робить ся чим раз висший, і що так скажемо, росте в гору, і коли той постепенний ріст не перестане, то очевидно з часом місто піднесе ся.

Добре, нехай підносить ся, але в иншім значіню, в звичайнім же розуміню, нехай не росте надто скоро, — бо й так вїзд, особливо осенью і на весну, дуже тяжкий.

Жиє в памяти горожан пригода Янкля Баса, купця, що спроваджував в жовтни шість бочок оковити до складу. Вози застрягли під горою, і не було способу витягнути їх, помимо, що не жаловано селянам горівки а волам батогів. Треба було переливати дорогий товар в инші, менші бочілки, і робити то на улици. Янкель стратив при тім кілька горнців оковити, а посесор з Теплої Волї, від котрого єї купив, був такий гордий, що не хотів страти винагородити.

Справедливо сказано, що людска безличність єсть як океан і не має границь.

Найнесподіванїйше лучила ся подія, що хоч не подавала початку місточка, то однако позволила виміркувати, що оно дуже старинне і від давних часів було замешкале Ізраїльтянами.

На представленє пана бурмістра постановлено викопати в містї нову кирницю, щоби Чорне болото мало воду на потребу горожан та на случай пожару.

Спроваджено людий досьвідних, і приступлено до роботи.

Така важна подія для міста не лучає ся кождого дня, а що мешканцї мали, як впрочім і доси мають богато цїкавости, а ще більше вільного часу, то цїлими днями приглядали ся копаню, і бачним оком розпізнавали поклади ґрунту, в глубину котрого постепенно чим раз нисше діставали ся копачі.

Не лише жінки і дїти, але поважні люди, купцї, капіталїсти і учені, глядїли в землю пильно, немов би причуваючи, що бувальщина їх родинного міста буде до якоїсь міри прояснена.

Над великим долом стояли цїлими годинами і дивили ся такі достойники, як богатий купець Янкель Бас, великий підприємець Давид Сливка, учений Ушер Енґельман, і богато инших, що найвизначнїйших мужів.

— Дивна річ, — сказав Янкель, — як земля, на котрій стоїть наше місто, не подібна до инших родів землї. Не перший раз лучає ся менї бути при копаню кирницї, але де лиш я то бачив, то земля не була така, як отся.

— Щож дивного ви бачите? — спитав Давид Сливка.

— Що?

— Так, що такого дивного? Земля, як земля.

Новинки.

Львів дня 30 го вересня 1901.

— П. Мінїстер зелїзниць др. Вітек прийде до Львова в ночи з 6-го на 7-го жовтня і задержить ся два днї, а в ночи на 9-го жовтня удасть ся на зелїзничу лїнїю Самбір-Ужок. У Львові возьме п. мінїстер участь в посьвяченю угольного каменя під будову нового двірца зелїзничого, котре відбудесь дня 8-го жовтня.

— З гїмнаст. товариства „Сокіл" у Львові пишуть нам: Ферії в „Соколї" скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15 го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї" ул. Підвале ч. 7.

— Важне для катихитів. Вже вийшов з друку „**Практичний провідник**" о. Е. Гузара як має ся учити релїгії в І. клясї взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релїгії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 коронї в книгарнї Шевченка і Ставропигійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— В Коломиї відбуде ся в недїлю дня 6-го н. ст. жовтня у великій сали „Народного Дому" торжественне отворене популярно-наукових відчитів з слїдуючою програмою: 1) Вступне слово проф. І. Р. 2) Федьковича-Пижанковского „З окрушків" і 3) Єнка „Што чутіш" відспіває хор Бояна. 4) Франка „Каменярі" виголосить Л. П. 5) „Урра у бій!" (з опери „Кунало") відспіває хор Бояна. 6) „Про звізди" відчитає проф. І. Б. 7) Закінчене виголосить Я. В. Початок о 4-ій год. пополудни. Вступ безплатний.

— Знайдено золоту шлюбну обручку з датою 8/9 1887 на двірци зелїзничім в Пишківцях коло Бучача. Відобрати можна за поданем букв на обручцї у п. Йосифа Бачиньского в Пишківцях.

— Движима азбука, — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Бабій, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до перехованя і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Цїна **8** корон; для учителїв народних і книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропигійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна безусловно находити ся в кождій народній школї.

— Наука руского язика і письменьства для дївчат, що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школї видїловій ім. Т. Шевченка. Видїл „Руского товариства педагогічного" звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителїв і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор рускої гімназиї др. Іван Копач

— В кігтях орла. В Тироли в селї Гіптаттнергоф коло Боргайс стала ся така страшна пригода: Пятилїтний хлопець господаря Поглера бавив ся на дворі недалеко хати і нараз десь щез. За хвильку вийшли родичі і стали шукати єї, але надармо, аж надійшов пастух, що пас недалеко худобу і сказав, що чув, як якась дитина як би десь понад ним страшно кричала. Він тогди подавив ся в гору і побачив понад собою великого орла, котрий в кігтях своїх держав дитину і летїв з нею в гору.

— Арештований за влом до банку Йонаша російский втікач Будкевич, належить як здає ся до небезпечної межинародної ватаги злодіїв. Так бодай думають заграничні інститути поліцийні, котрі суть того переконаня, що він належить до ватаги, котрої дїяльність розтягала ся аж до Франциї і Анґлїї. Анґлїйский ґенеральний консуль просив, щоби єму дати фотоґрафії всїх тих знарядів, котрими Будкевич дібрав ся до банку Йонаша.

— Намірене самоубийство. Поліцияни Горонь і Гуменний побачили сидячу на ґзимсї першого поверха дому ч. 53 при ул. Жовківскій 16-лїтну дївчину, котра споглядала в долину на брук і очевидно хотїла кинутись в долину. Они зміркували зараз па що заносить ся і Горонь побіг на гору а Гуменний станув собі під вікном на долинї. Двері були замкнені і Горонь з другими людьми став їх поволи виважувати. Виваживши двері підійшов до вікна і хотїв дївчину зловити, але та лиш крикнула пронизуючим голосом і кинулась стрімголов в долину. В тій хвили стоячий на долинї поліцияп Гуменний наставив руки і зловив дївчину, лиш захитав ся під таким тягаром, але не упав, а дївчина зімлїла; єї занесено до помешканя, де сусїди стали єї відтирати. Комісия, вислана на місце, сконстатувала, що 16-лїтна Йосифа, донька Анни Хшановскої, не жиючої від двох лїт з чоловіком, заслабла хвилево на умі, бо вчера рано жалувала ся дуже на сильний біль голови і длятого мати, виходячи, замкнула єї в хатї, щоби опісля, коли прийде, не гримати до дверий, позаяк дївчина недочуває. Дївчина тимчасом задумала кинутись з поверха і відобрати собі житє.

— Війна хлопців. В Майдлинґу, коло Відня, зібрало ся оногди по полудни около 150 хлопців, ріжного віку і зачали, бавити ся в „війну". Подїлили ся на дві части, і зачали бити ся таки направду; замість куль кидали камінєм величини кулака, добули ножів, а один роздобув звідкись навіть револьвера, і пішла така битва, що людий таки дїйстно страх взяв. Дано зараз знати на поліцию, і треба було кільканайцять поліцаїв, щоби оба войска розігнати!

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Північно-німецкий-галицкий-полуднево-західно-російский рух граничний. З днем 1 падолиста 1901 входить в житє нова тарифа часть II до зшитки 1 для посилок збіжа в руху поміж стациями король. пруских зелїзниць державних (округи дирекцийні Альтона, Бі-

---

— Перепрашаю вас; торгуючи оковитою, збіжем, вовною, я пізнав сьвіт на кільканайцять миль довкола, в чім впрочім пустої слави не шукаю — і притім мав я нагоду оглядати ріжні роди землї і розмавляти з людьми, котрі на ній знають ся. Отже знаю добре: буває глина, буває пісок, буває чорна земля, так, як в Затраченци наприклад чорне поле; але то, що ми бачимо, не є анї глина, анї пісок, анї чорна земля. Отже що то є?

Енґельман забрав голос.

— Я вам скажу, — відозвав ся. — Я міркував моєю головою і не на дармо. То цїлком не є земля.

— А щож?

— Що є? — підхопив Давид.

— То найправдивше сьмітє.

— Сьмітє?

— Лиш уважно приглянь тесь. В глубині двох ліктів копачі наткнули ся на останки старої мітли, що ще не вспіла зігнити. Здасть ся, що не потребую додавати, що мітла єсть доказом присутности сьмітя.

— Ушер добре говорить — сказав Янкель Бас.

— Уважайте дальше; тут бачу бляшану коробку від сардинок.

— То дурниця.

— Нї, то доказ. Дїти бавлять ся такими коробками.

— Отже що?

— Хто знає? Коли возьмемо на увагу глубину, в якій ту коробку найдено, то легко прийти до заключеня, що оно могло служити до забави нашим вітцям, а може навіть нашим дїдам.

— Нехай за свої заслуги заживають щастя в раю!

— Нехай заживають!... Вірте менї, що в тім случаю сьмітє до якоїсь міри значить тільки, що не прирівнуючи, мудра книжка.

— Не скверніть ваших уст хулою.

— А ви не будьте горячі і надто прудкі в судї, бо скажете дурну річ. Я не сказав: набожна книжка, лише мудра книжка; по друге, для безпечности і на всякий случай додав: „не прирівнуючи", а чому я так сказав, зараз поясню.

— Ми дуже цїкаві.

— Коли перевертаєш картки книжки, то можеш з них вичитати, що було; коли станеш пильно розгрібати сьмітє, то можеш також довідати ся, звідки оно взяло ся.

— Еге!

— Перепрашаю, сьмітє має також мову; не є она як мова людска, не є як письмо, але є мова. Дивіть уважно, кілько та кирниця має вже глубини...

— Може сяжень...

— Може трохи більше — додав Давид.

— А кілько треба поколїнь, аби витворити сяжень сьмітя?

— Як велика родина — сказав Давид по довгім надумуваню — то на мій погляд, то за один рік зробить ся більше як один кубічний сяжень сьмітя... Я кажу то з практики.

— Дуже вам вірю — відповів Енґельман — але тут іде о поклад, о то ствердніле сьмітє, в котрім можна вже копати, як в землї.

— Ай — крикнув Давид — я вже розумію! Наш дім, той дім, в котрім я мешкаю з моєю родиною, будував дїд, а той дім доперва на який локоть вріс в землю — то значить, що на сяжень треба трех дїдів!

— Ви вже близько правди і красно говорите. Отже, мої честні, глядїть і дивуйте ся. В тій хвили в глубині сяжня рискалі робітника викинув цїлком добре заховані останки великого патинка. Не заперечите, що то найпевнїйший доказ, що перед трема дїдами наше місто було вже ізраїльске і благочестиве, бо люди иншої віри ходять добре або босо, або в чоботах, а одинокий крім жидів чоловік в місточку, що уживає патинків, то є аптикар, носить аксамітні і вишивані шовком. Такі не видержали би в земли навіть пів року. Той патинок, котрого останки бачимо перед собою, то акурат жидівский і то не підлягає нїкому сумнївови. Єгож присутність приказує, що земля, на котрій стоїть місто, від віків наша, що на ній процвитала побожність, розвивала ся мудрість і що Чорноболото від віків було Чорнимболотом, сильною кріпостию, що панувала над всїми доохрестними селами.

Янкель слухаючи доказів Енґельмана тручав незамітно Давида в бік і говорив:

— Слухай, слухай!

Давид цмокав устами і був одушевлений остроумностию і розумом фільософа.

Що день приходили ті три достойники, аби глядїти на поступ будови кирницї і що день більше і сильнїйше укріпляли ся в пересьвідченю, що Чорноболото єсть незвичайно старинне і незвичайно жидівске, що творилось оно так, як творить ся велика гора, що панувало над охрестностию як висока вежа, або сильна кріпость, що було осередком свого колеса, узлом численних ниток, знаменито сплетених, в котрих штучній сїти були всї села від Вербівки до Затраченця, від Вільшанки до Курячої Вільки.

Шість сяжнїв копано, заки наткнено ся на жерело; хвилями побоювано ся, що цїла праця піде на марне і що бажана мешканцями вода не покаже ся.

На щастє вода появила ся і то так обильно, що робітники ледве по руштованю і цембриною вспіли перед нею утечи.

Вода студена, чиста, добула ся із значної глубини і викинула на землю величезних розмірів патинок.

То вже був найочевиднїйший і найбільше пересьвідчуючий доказ великої старинности міста, доказ, котрий єго мешканців наповнив

лин, Вроцлав, Бромберґ, Касель, Кольонїя, Ельберфельд, Ерфурт, Ессен, Франкфурт н/М, Галє н С, Гановер, Катовіц, Маґдебурґ, Мінстер, Познань і Штетін), зелізниції Айзерн-Сіґен і саксоньских зелізниць державних з одної сторони, а полудневою Росиєю з другої сторони.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 30 вересня. Neue fr. Presse доносить що рада державна має бути скликана вчаснійше, як було первістно уложено, іменно на 17 жовтня.

Відень 30 вересня. Є. В. Цісар разом з баварскими князями Леопольдом Юрием та з кількома войсковими достойниками виїхав на великі лови до Стириї.

Варшава 30 вересня. В суботу відбув цар перегляд кінноти зібраної під Скерневицями в силї двох і пів корпусу. Кіннотою доводив інспектор кавалєриї вел. князь Николай Николаєвич.

Льондон 30 вересня. Кіченер доносить з Преториї: Бури напали на Наталь і на край Зулю під командою Боти. Зулюси мали побити Бурів.

Париж 30 вересня. Виновник замаху на перского шаха, Сальсон, помер на однім з островів коло Каєнни, куди був засланий.

Хто з Вп. читачів „Народної Часописи“ має „Вістника“ з р. 1898. книжку I. і II., а не комплєтує річників, зволить відступити в умовленій цїнї, під адресом: С. Авдикович, Глядки п. Глубічок вел.

Надіслане.

— „З живого і мертвого“ новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— Правдивий, чистий мід єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим ліком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотїв мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінeвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: „Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— „Краєвий Союз кредитовий“ видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . .	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	.	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	.	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	.	„	„	5 „
5. „ удїлів		„	„	5 „
6. Книга головна	. . .	„	„	10 „
7. „ ліквідацийна	.	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих		„	„	10 „
9. „ удїлів членьских		„	„	10 „
10. Реєстр членів	. . .	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

справедливо гордостию і підніс їх о цїле небо висше у власнім пересьвідченю.

Тепер можемо побачити, як виглядає спячий лев.

Прекрасно виглядає.

Лев, коли спить, має кігтї укриті, пащеку замкнену, опирає голову на лапі, а приємний вітрець холодить єго і легко порушає єго прекрасною гривою.

Хороший єсть вид спячого льва, він лежить непорушно, сила єго спочиває. Миш може перебігати побіч него безкарно, а марна муха сїдає на єго гриві так безпечно немов би то не був лев, а звичайна шерстию звичайних зьвірят випхана коната.

Місточко Чорноболото тим подібне до льва, що засипляє і будить ся як він.

„Як лев між зьвірятами так ти, о моє місточко серед сіл“ — співав свого часу поет, а коли якийсь грубий чоловік закидав, що в тім порівнаню єсть за богато чести, Ушер Енґельман станув в обороні поета і признав, що дійсно за богато чести, але... для льва.

Липневий день, сьвято, четверта година по полудни, паде дощ.

На улицях місточка гробова тишина, на ринку нї живого духа. Склепи позамикані, вікна майже всї заслонені.

Вимарніла коза приходжує ся по ринку, зголоднілий кіт чатує на воробцї. І така тишина, такий безвглядний спокій тревае майже до вечера.

Дощ перестав, вітер розігнав хмари, заходяче сонце заливає місто золотим сьвітлом і ось тут і там отвирають ся двері домів, показують ся мужі, невісти і дїти; тут і там отвирає ся віконце і долітає з него відгомін піснї.

Але які то мужі, які невісти, які дїти, які піснї.

Язик людский того не оповість, перо не опише.

Майже кождий муж в атласовій капотї, майже кожда невіста в шовках. Переходжені і латані місцями шовки, трохи утратили своєї краси, але шовки. А які перли, яке золото, які брилянти!

Чим раз частїйше скриплять двері, чим раз нові, величаві, ще величавійші стroї виходять на улицї, на ринок і поволи, поволи спускають ся з горбка, на котрім стоїть місто, на рівнину, над річку, де звичайно кождого тиждня, лїтною порою, відбуває ся така парада.

Правду сказав поет, мовлячи, що лев красно будить ся; він пречудно виглядає; коли отворить одно око, а ще краснійше, коли отворить оба.

А як притім розкішно мурчить!

То не грізний рик, роздаючий ся на пустини, але лагідне ворчене, ознака щастя по випочинку і по снї повнім приємних уяв.

З отвертих вікон пливуть тужні піснї, сумні або радістні, шипотять немов пливучі по камінній руслї потоки, а проходжуючим ся над рікою мужам може справедливо видавати ся, що ті потїгки злили ся в одну велику ріку, котрої филї згідно плюскотять, видяючи согласний шепіт.

І тїшать ся мужі, гладять бороди, підхоплюють такт і як котрий може, тенором, басом докидають свої власні голоси до того великого капіталу згідности.

Невісти, чуючи то, прижмурюють очи з одушевленя, а устами роблять такі цмоканя, так їх викривляють, немов би їли фіґові паляницї з медом, райскі яблока, або гусячий смалець з хлїбом.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_5$ до $^{16}/_9$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$.
	6·30	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави руской
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави руской
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)